A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2016. január 14.*

„Mezőgazdaság — Export-visszatérítés — Baromfihús — A visszatérítést 0 euróban rögzítő végrehajtási rendelet — Megsemmisítés iránti kereset — Végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó, rendeleti jellegű jogi aktus — Közvetlen érintettség — Elfogadhatóság — A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (3) bekezdése — Indokolási kötelezettség — Az 1234/2007/EK rendelet 164. cikkének (3) bekezdése — Jogos bizalom”

A T-397/13. sz. ügyben,

a **Tilly-Sabco** (székhelye: Guerlesquin [Franciaország], képviselik: R. Milchior, F. Le Roquais és S. Charbonnel ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

a **Doux SA** (székhelye: Châteaulin [Franciaország], képviseli: J. Vogel ügyvéd),

beavatkozó fél,

az **Európai Bizottság** (képviselik: D. Bianchi és K. Skelly, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a baromfihús-ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2013. július 18-i 689/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 196., 13. o.) megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: A. Dittrich (előadó) elnök, J. Schwarcz és V. Tomljenović bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. április 22-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

# Ítéletet[1]

## A jogvita előzményei

1 A felperes Tilly-Sabco egy többek között a közel-keleti országokba irányuló, egész fagyasztott csirkék exportjával foglalkozó társaság.

2 A jelen keresettel a felperes az Európai Bizottság által elfogadott azon jogi aktus megsemmisítését kéri, amellyel ez utóbbi a baromfihús-ágazatban az egész fagyasztott csirkék három kategóriája tekintetében nullában rögzítette az export-visszatérítések összegét.

3 Az export-visszatérítésekre irányadó elveket a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK módosított tanácsi rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) (HL L 299., 1. o.; helyesbítés: HL L 63., 30. o.) határozza meg.

4 Az 1234/2007 rendelet „Harmadik országokkal folytatott kereskedelem” című III. részének „Kivitel” című III. fejezete tartalmaz egy „Export-visszatérítések” című II. szakaszt, amely az említett visszatérítésekre vonatkozik. E rendelet 162. cikke úgy rendelkezik, hogy a kivitel világpiaci árfolyamok vagy árak alapján történő lebonyolításának lehetővé tételéhez szükséges mértékben, valamint az EUMSZ 218. cikkel összhangban kötött megállapodásokból eredő korlátokon belül az említett árfolyamok vagy árak és az európai uniós árak közötti különbséget export-visszatérítés révén ki lehet egyenlíteni, többek között a baromfihús-ágazatba tartozó termékek tekintetében.

5 Az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (1) bekezdése szerint az export-visszatérítések az Unió egészére nézve azonosak. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint a visszatérítések mértékét a Bizottság állapítja meg, és azok megállapíthatók rendszeres időközönként, vagy egyes termékek esetében pályázati felhívással. E bekezdés azt is előírja, hogy a pályázati felhívás útján való rögzítés esetét kivéve, legalább háromhavonta egyszer meg kell állapítani azoknak a termékeknek a jegyzékét, amelyekre export-visszatérítés jár, valamint a visszatérítés összegét.

*[omissis]*

10 A baromfihús-ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2013. július 18-i 689/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (HL L 196., 13. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) a Bizottság többek között a fagyasztott csirkék három kategóriája – nevezetesen a 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 és 0207 12 90 9990 kódszámúak – tekintetében nullában rögzítette az export-visszatérítés összegét.

11 A visszatérítéseknek a megtámadott rendelet mellékletében átvett és a baromfihús-ágazatban alkalmazandó export-visszatérítések megállapításáról szóló, 2011. október 20-i 1056/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 276., 31. o.) által nullában meghatározott összege a másik hat termékkategória – főként naposcsibék – tekintetében nem módosult.

12 A megtámadott rendelet melléklete szerint az export-visszatérítésekkel érintett célországok többek között a közel-keleti országok.

13 A megtámadott rendelet ezenfelül hatályon kívül helyezte az ezen időpontig a szóban forgó ágazatra vonatkozó visszatérítési szinteket rögzítő 360/2013 rendeletet.

*[omissis]*

1 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

## Az eljárás és a felek kérelmei

17 A Törvényszék Hivatalához 2013. augusztus 6-án benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.

18 A Törvényszék Hivatalához ugyanaznap benyújtott külön beadványban a felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, amelyben lényegében azt kérte a Törvényszék elnökétől, hogy – az alapügyet lezáró határozat meghozataláig – rendelje el a megtámadott rendelet végrehajtásának felfüggesztését. 2013. augusztus 29-i végzésével a Törvényszék elnöke engedélyezte a Francia Köztársaság részére a felperes kérelmeinek támogatása végett a beavatkozást. A Törvényszék elnöke a Tilly-Sabco kontra Bizottság ügyben 2013. szeptember 26-án hozott végzéssel (T-397/13 R, EU:T:2013:502) elutasította az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, a költségekről pedig nem határozott.

19 A Törvényszék Hivatalához 2013. november 15-én érkezett beadványával a Doux SA – szintén többek között az Unióból a közel-keleti országokba irányuló, egész fagyasztott csirkék exportjával foglalkozó társaság – kérte az alapeljárás felperese kérelmeinek támogatása végett az eljárásba való beavatkozás engedélyezését. 2014. április 7-én hozott végzésével a Törvényszék ötödik tanácsának elnöke engedélyezte e beavatkozást.

20 A felperes azt kérte, hogy a válaszban, valamint annak mellékleteiben szereplő, egyes bizalmas információkat ne közöljenek a beavatkozó féllel. Az említett írásbeli beadványoknak és mellékleteknek csak a felperes által benyújtott nem bizalmas változatait közölték a beavatkozó féllel. A beavatkozó fél nem emelt kifogást e tekintetben.

21 A beavatkozó fél a beavatkozás iránti beadványát a megadott határidőn belül benyújtotta, a Bizottság pedig arra vonatkozóan szintén a megadott határidőn belül benyújtotta az észrevételeit. A felperes e beadványra vonatkozóan a megadott határidőn belül nem nyújtott be észrevételeket.

22 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy írásban válaszoljanak bizonyos kérdésekre, a Bizottságot pedig megkérte, hogy nyújtson be bizonyos iratokat. A felek a megadott határidőn belül eleget tettek e felhívásoknak.

23 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

24 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a felperes által a megtámadott rendelet megsemmisítése iránt benyújtott keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak;

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

25 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant;

– a költségekről jelenleg ne határozzon.

## A jogkérdésről

26 Keresetének alátámasztásaként a felperes öt jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a lényeges eljárási szabályok megsértésére és az eljárással való visszaélésre, a másodikat egy eljárási hibára és a hatáskör hiányára, a harmadikat az indokolás hiányára, a negyediket a jogszabályok megsértésére, illetve nyilvánvaló értékelési hibára, az ötödiket pedig a bizalomvédelem elvének megsértésére alapítja.

27 A Bizottság – anélkül, hogy alakszerű formában elfogadhatatlansági kifogást terjesztett volna elő – úgy véli, hogy a kereset elfogadhatatlan. Véleménye szerint a felperesnek nincs kereshetőségi joga, mivel szerinte nem teljesülnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt feltételek.

### I – *Az elfogadhatóságról*

28 A felperes, akit a beavatkozó fél is támogat, azt állítja, hogy a megtámadott rendelet olyan rendeleti jellegű jogi aktust képez, amely – az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő harmadik fordulatnak megfelelően – őt közvetlenül érinti, és nem von maga után végrehajtási intézkedéseket. Másodlagosan arra hivatkozik, hogy őt a megtámadott rendelet – az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő második fordulat szerinti értelemben véve – közvetlenül és személyében érinti.

29 Elsőként azt kell megvizsgálni, hogy a megtámadott rendelet olyan rendeleti jellegű jogi aktust képez-e, amely a felperest közvetlenül érinti, és nem von maga után végrehajtási intézkedéseket.

#### A – *A rendeleti jellegű jogi aktus kérdéséről*

30 Először is, ami azt a kérdést illeti, hogy a megtámadott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő harmadik fordulat értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktust képez-e, emlékeztetni kell arra, hogy a rendeleti jellegű jogi aktus e rendelkezés szerinti fogalmát akként kell értelmezni, hogy az valamennyi általános hatályú aktusra vonatkozik, a jogalkotási aktusok kivételével (2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EBHT, EU:C:2013:625, 61. pont; 2011. szeptember 6-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács végzés, T-18/10, EBHT, EU:T:2011:419, 56. pont, 2011. október 25-i Microban International és Microban [Europe] kontra Bizottság ítélet, T-262/10, EBHT, EU:T:2011:623, 21. pont).

31 Amint azt a felperes helyesen kiemelte, valamely jogi aktus akkor általános hatályú, ha objektíve meghatározott helyzetekre alkalmazandó, továbbá általános és elvont jelleggel meghatározott személyek kategóriái tekintetében vált ki joghatásokat (2008. április 8-i Saint-Gobain Glass Deutschland kontra Bizottság végzés, C-503/07 P, EBHT, EU:C:2008:207, 71. pont; Microban International és Microban [Europe] kontra Bizottság ítélet, fenti 30. pont, EU:T:2011:623, 23. pont). A jelen ügyben hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott rendelet általános hatályú, hiszen célja azon export-visszatérítések összegének rögzítése, amelyek általános és absztrakt jelleggel meghatározott gazdasági szereplők egy csoportjára – nevezetesen a szóban forgó termékeket az említett rendelet által érintett országba exportáló valamennyi gazdasági szereplőre – vonatkoznak.

32 Mivel a megtámadott rendeletet nem az EUMSZ 289. cikk (1)–(3) bekezdése értelmében vett rendes jogalkotási eljárás keretében, és nem is az e bekezdések értelmében vett különleges jogalkotási eljárás keretében fogadták el (lásd ebben az értelemben: 2012. június 4-i Eurofer kontra Bizottság végzés, T-381/11, EBHT, EU:T:2012:273, 44. pont), így az az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt harmadik fordulat értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktust képez.

33 A Bizottság egyébként belátja, hogy a megtámadott rendelet rendeleti jellegű jogi aktus.

B – *A felperes közvetlen érintettségéről*

34 Nem áll fenn semmiféle indok arra, hogy a közvetlen érintettségnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő harmadik fordulat szerinti rendeleti jellegű jogi aktusokat illetően alkalmazott fogalmát eltérően értelmezzük attól, mint amikor e fogalmat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő második fordulat vonatkozásában értelmeznénk, vagyis amikor olyan aktusokról van szó, amelyek valamely természetes vagy jogi személyt „közvetlenül és személyükben” érintenek (lásd ebben az értelemben: Kokott főtanácsnok Telefónica kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-274/12 P, EBHT, EU:C:2013:204, 59. pont).

35 A közvetlen érintettség feltétele először is azt kívánja meg, hogy a kifogásolt intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon az érintett személy jogi helyzetére, másodszor pedig, hogy ne hagyjon mérlegelési jogkört az ezen intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, hiszen e végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és egyéb köztes szabályok alkalmazása nélkül, magából a kifogásolt rendeletből következik (lásd: Microban International és Microban [Europe] kontra Bizottság ítélet, fenti 30. pont, EU:T:2011:623, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 A jelen ügyben a megtámadott rendelet közvetlen joghatással jár a felperesre nézve, abban az értelemben, hogy a felperes ezentúl nem részesülhet pozitív összegű visszatérítésekben a közel-keleti országokba irányuló, egész fagyasztott csirkék exportja után. Mivel az export-visszatérítések összegét a megtámadott rendelet nullában rögzítette, az e tekintetben nem hagy semmiféle mérlegelési mozgásteret a visszatérítések kiutalásával megbízott nemzeti hatóságok számára. Még ha az export-visszatérítésre való jogosultságot a nemzeti hatóság meg is állapítja, annak összege akkor is automatikusan nulla lesz, hiszen a megtámadott rendelet nem hagy semmiféle olyan mérlegelési mozgásteret a nemzeti hatóságok számára, amelynek alapján az export-visszatérítés összegét pozitív összegben határozhatnák meg.

37 A megtámadott határozat tehát közvetlenül érinti a felperest.

38 A Bizottság egyébként a tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésre adott válaszában megerősítette, hogy nem vitatja a felperes közvetlen érintettségét, ami a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítésre került.

C – *A végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó jogi aktus kérdéséről*

39 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő harmadik fordulat szerinti, „végrehajtási intézkedéseket maguk után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktusok” fogalmát e rendelkezés céljára figyelemmel kell értelmezni, amely cél – amint az a rendelet keletkezésének körülményeiből is kitűnik – annak elkerülésére irányul, hogy a magánszemély jogsértést legyen kénytelen elkövetni azért, hogy bírósághoz fordulhasson. Márpedig, amennyiben a rendeleti jellegű jogi aktus közvetlen hatást gyakorol valamely természetes vagy jogi személy jogi helyzetére anélkül, hogy végrehajtási intézkedések meghozatalát írná elő, ez a szóban forgó személyt megfoszthatná a hatékony bírói jogvédelemtől, amennyiben nem állna rendelkezésére az uniós bíróság előtti közvetlen jogorvoslati út ahhoz, hogy e rendeleti jellegű jogi aktus jogszerűségét kétségbe vonhassa. Végrehajtási intézkedések hiányában ugyanis valamely természetes vagy jogi személy – még abban az esetben is, ha az őt közvetlenül érinti – csak azután kérhetné e jogi aktus bírósági felülvizsgálatát, ha előbb meg kellene sértenie az

abban szereplő rendelkezéseket azért, hogy a vele szemben a nemzeti bíróság előtt indított eljárásban e jogi aktus jogellenességére hivatkozhasson (2013. december 19-i Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EBHT, EU:C:2013:852, 27. pont).

40 A Bíróság azt is pontosította, hogy amikor valamely rendeleti jellegű jogi aktus végrehajtási intézkedéseket von maga után, az uniós jogrend tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálata biztosított, függetlenül attól, hogy a szóban forgó intézkedések az Uniótól vagy a tagállamoktól származnak-e. Mivel a természetes vagy jogi személyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételek miatt közvetlenül nem támadhatják meg az uniós bíróság előtt a rendeleti jellegű uniós jogi aktusokat, az ilyen aktusok velük szemben való alkalmazása ellen azon végrehajtási intézkedések megtámadásával védekezhetnek, amelyeket ezen aktusok maguk után vonnak (Telefónica kontra Bizottság ítélet, fenti 39. pont, EU:C:2013:852, 28. pont).

41 Annak értékelése érdekében, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus maga után von-e végrehajtási intézkedéseket, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő harmadik fordulat alapján jogorvoslati jogára hivatkozó személy helyzetét kell figyelembe venni. Irreleváns tehát, hogy a szóban forgó jogi aktus maga után von-e a többi jogalannyal szembeni végrehajtási intézkedéseket. Ezenkívül kizárólag a kereset tárgyára kell utalni (Telefónica kontra Bizottság ítélet, fenti 39. pont, EU:C:2013:852, 30. és 31. pont).

42 Bár a fenti 39. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a végrehajtási intézkedéseket maguk után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktusok fogalmát e rendelkezés céljára figyelemmel kell értelmezni, ami nem más, mint a hatékony bírói jogvédelem garantálása, ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy e fogalmat kizárólag e célra tekintettel kell vizsgálni. Ugyanis valamely objektív elfogadhatósági szempontról – nevezetesen azon feltételről, hogy végrehajtási intézkedéseket maguk után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktusról van-e szó – nem lehet kizárólag azt a kérdést megválaszolva nyilatkozni, hogy a felperes rendelkezik-e hatékony bírói jogvédelemmel.

43 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő harmadik fordulat szövegére tekintettel azt is meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó rendeleti jellegű jogi aktus „maga után vonja”-e a végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ez azt jelenti, hogy e rendelkezés értelmében csak azok az intézkedések képezhetnek végrehajtási intézkedéseket, amelyeket szokásos esetben uniós szervek vagy szervezetek és a nemzeti hatóságok hoznak meg. Ha szokásos esetben az uniós szervek vagy szervezetek és a nemzeti hatóságok nem hoznak semmilyen intézkedést a rendeleti jellegű jogi aktus végrehajtására és az érintett gazdasági szereplők tekintetében a jogkövetkezmények konkretizálására, akkor e rendeleti jellegű jogi aktus nem „von maga után” végrehajtási intézkedéseket.

44 Hangsúlyozni kell, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő harmadik fordulat szövege szerint nem elegendő, hogy a rendeleti jellegű jogi aktus „maga után vonhat” végrehajtási intézkedéseket, hanem az is szükséges, hogy „maga után vonjon” végrehajtási intézkedéseket.

45 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő harmadik fordulatnak a francia nyelvű változattól eltérő nyelvi változatai, mint például az angol („does not entail implementing measures”) vagy a német („keine Durchführungsmaßnahmen nach sich ziehen”), szintén azt erősítik meg, hogy olyan intézkedésekről van szó, amelyek természetes módon következnek a rendeleti jellegű jogi aktusból. Az nem elegendő, hogy valamely gazdasági szereplőnek lehetősége lehet mesterséges módon kényszeríteni a hivatali szerveket egy megtámadható intézkedés meghozatalára, hiszen az ilyen intézkedés nem képez olyan intézkedést, amelyet a rendeleti jellegű jogi aktus „maga után von”.

46 Így tehát azt kell megvizsgálni, hogy szokásos esetben bizonyos hatóságok fognak-e intézkedéseket hozni a megtámadott rendelet végrehajtása érdekében.

47 Az 1234/2007 rendelet 167. cikkének (1) bekezdése szerint export-visszatérítést csak kérelem alapján és kiviteli engedély bemutatása mellett lehet nyújtani. A mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2009. július 7-i 612/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 186., 1. o.) 4. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a visszatérítésre való jogosultság feltétele a visszatérítést előzetesen rögzítő kiviteli engedély bemutatása, kivéve áruk kivitele esetében. Amint azt a Bizottság hangsúlyozza, a kérelmet a nemzeti hatóságoknál kell benyújtani, és a visszatérítést előzetesen rögzítő kiviteli engedélyt szintén a nemzeti hatóságok adják ki.

48 Egyébként a 612/2009 rendelet 46. cikkének (1) bekezdése szerint a visszatérítés kifizetése kizárólag az exportőr konkrét kérelmére és annak a tagállamnak a részéről történhet, amelynek területén a kiviteli nyilatkozatot elfogadták.

49 Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyek és előzetes rögzítési igazolások rendszerének alkalmazására kialakított részletes közös szabályok megállapításáról szóló, 2008. április 23-i 376/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 114., 3. o.) 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerint bizonyítványt, kivitel esetén, „az 1234/2007/EK rendelet 162. cikkének (1) bekezdésében említett olyan termékek" tekintetében kell bemutatni, „amelyek tekintetében export-visszatérítést – beleértve a nulla összegűt is – vagy exportadót határoztak meg".

50 Ezenfelül, a 376/2008 rendelet 1. cikkének (4) bekezdése szerint „[a]z (1) bekezdésben említett kiviteli engedélyek és előzetes rögzítési bizonyítványok tekintetében, ha a II. melléklet II. részében nem szereplő termékekre export-visszatérítést határoztak meg, és az érintett nem igényel visszatérítést, e gazdasági szereplő nem kötelezhető engedély vagy bizonyítvány bemutatására az adott termék vonatkozásában".

51 A jelen ügyben nincs vita a felek között azt illetően, hogy nem állt fenn semmiféle kötelezettség kiviteli igazolás beszerzésére a szóban forgó termékek tekintetében ahhoz, hogy azokat – export-visszatérítés kedvezménye nélkül – exportálni lehessen.

52 A Bizottság megerősíti, hogy még olyan esetben is, amikor valamely rendelet nullában rögzíti az export-visszatérítések összegét, „semmi sem akadályozza" azt, hogy valamely gazdasági szereplő kérelmet nyújtson be kiviteli igazolás kiadása iránt, hiszen a kiviteli igazolás kiadásával, a 376/2008 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint, ilyenkor rögzítik a kiviteli jogot, ami biztosítékot jelent a gazdasági szereplő számára minden olyan kockázat alól, ha az Unió esetleg úgy döntene, hogy további jogok meglétét, kiviteli tilalmat vagy más hasonló intézkedést ír elő.

53 Ugyanakkor az annak eldöntése szempontjából releváns kérdés, hogy a megtámadott rendelet „maga után von"-e végrehajtási intézkedéseket, nem az, hogy van-e bármi, ami akadályozza az érintett gazdasági szereplőket abban, hogy a visszatérítést előzetesen rögzítő kiviteli igazolás iránti kérelmet terjesszenek elő, hanem az a kérdés, hogy szokásos esetben a gazdasági szereplők be fognak-e nyújtani ilyen kérelmeket.

54 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy tekintettel arra, hogy a kiviteli igazolás beszerzése nem kötelező, és azoknak az export-visszatérítéseknek az összege, amelyek rögzíthetők, úgyis nulla lesz, szokásos esetben az érintett gazdasági szereplők nem fognak benyújtani az export-visszatérítést előzetesen rögzítő kiviteli igazolás iránti kérelmeket a nemzeti hatóságoknál.

55 A felperes helyesen emeli ki a válaszban, hogy az exportadó bevezetésének kockázata, vagy akár a kiviteli tilalom elrendelése a kiviteli igazolás iránti kérelem benyújtásának napja és maga a kivitel napja közötti időszakban csupán elméleti lehetőségként állt fenn 2013-ban a szóban forgó ágazatban.

Ugyanis, lévén, hogy a szóban forgó termékek a megtámadott rendelet elfogadásáig pozitív összegű export-visszatérítésben részesültek, nem volt várható, hogy a közeljövőben a Bizottság exportadót vagy kiviteli tilalmat vezet be. A Bizottság egyébként nem állítja, hogy ennek a veszélye fennállt volna.

56 A Bizottság ezenfelül elismeri, hogy a baromfihús-ágazatban nem nyújtottak be kiviteli igazolás iránti kérelmeket azt követően, hogy a megtámadott rendelet nullában rögzítette a visszatérítéseket.

57 Mivel a Bizottság hangsúlyozza, hogy a gabona- és cukorágazatban annak ellenére is nyújtottak be kiviteli igazolás iránti kérelmeket, hogy az export-visszatérítések összegét nullában rögzítették, ki kell emelni, hogy a Bizottság nem szolgál részletes adatokkal, amelyek alapján értékelhető lenne, hogy a gazdasági szereplők milyen okok miatt nyújtottak be ilyen kérelmeket más ágazatokban, illetve amelyek alapján értékelhető lenne, hogy a baromfihús-ágazatbeli helyzet ezekkel összehasonlítható volt-e. A Bizottság egyébként a tárgyaláson elismerte, hogy ilyen gyakorlatra nincs példa a közelmúltból.

58 Amiatt, hogy a megtámadott rendelet az export-visszatérítések összegét nullában rögzítette, valamint amiatt, hogy szokásos esetben nincs kötelezettség kiviteli igazolás bemutatására a szóban forgó termékek kiviteléhez, nem fognak kiviteli igazolás iránti kérelmeket előterjeszteni a nemzeti hatóságoknál. Export-visszatérítést előzetesen rögzítő kiviteli igazolás iránti kérelmek hiányában a nemzeti hatóságok nem fognak semmiféle intézkedést elfogadni a megtámadott rendelet végrehajtására. Így a hatóságok szokásos esetben nem fognak ilyen intézkedéseket hozni. Tehát nem lesz semmiféle olyan intézkedés, amely a megtámadott rendelet jogkövetkezményeit az érintett gazdasági szereplők tekintetében konkretizálná.

59 Mesterséges lenne úgy tekinteni, hogy a megtámadott rendelet végrehajtási intézkedéseket von maga után, kizárólag amiatt, hogy a gazdasági szereplők benyújthatnak export-visszatérítést előzetesen rögzítő kiviteli igazolás iránti kérelmeket, és ezáltal arra kényszeríthetik a nemzeti hatóságokat, hogy a megtámadott rendelet végrehajtására intézkedéseket hozzanak, nevezetesen a nulla összegű export-visszatérítések odaítélésére vonatkozóan. A gazdasági szereplőknek ugyanis nincs semmiféle okuk arra, hogy ekként járjanak el, és szokásos esetben nem is fognak így tenni.

60 A Bizottság elismeri, hogy túlzásnak tűnhet elvárni valamely gazdasági szereplőtől, hogy kiviteli igazolás iránti kérelmet nyújtson be kizárólag abból a célból, hogy bíróság elé kerülhessen az ügye. Azt is elismeri, az e tekintetben a Törvényszék által feltett kérdésre adott válaszában, hogy az export-visszatérítések összegének valamely rendeletben nullában való rögzítése „bizonyos mértékben” olyan jogi aktust képez, amely szokásos esetben nem vonja maga után a hatóságok részéről semmilyen aktus elfogadásának szükségességét annak végrehajtására, hiszen a gazdasági szereplőknek *a priori* nincs szükségük semmiféle jogi aktusra ahhoz, hogy visszatérítés nélkül exportálhassanak.

61 A Bizottság ugyanakkor úgy véli, hogy azt a végrehajtási aktust, amelyet általában nem szoktak kérni, elképzelhető, hogy a jelen esetben kérni fogják, pontosan amiatt, hogy az ügy bíróság elé kerülhessen. Úgy véli, hogy a felperes kérhetett volna kiviteli igazolást, amely 0 euró összegű export-visszatérítésre adott volna jogosultságot, és azt követően, hogy bizonyítékot szolgáltatott az igazolásban említett áruk kivitelére, megtámadhatta volna a nemzeti bíróság előtt a nulla összegű visszatérítés odaítélését, a megtámadott rendelet állítólagos jogellenességére való hivatkozással.

62 Ugyanakkor éppen az a tény, hogy valamely kérelmet valamely nemzeti hatóságnál kizárólag azzal a céllal terjesztenek elő, hogy az ügy bíróság elé kerülhessen, azt is jelenti, hogy e kérelmet szokásos esetben nem terjesztenék elő. Mivel a nemzeti hatóságnak nincs más választása, mint hogy a visszatérítés összegét nullában rögzítse, az exportőrnek nem fűződhet semmiféle érdeke ahhoz, hogy a visszatérítés rögzítését e feltételek mellett kérje a nemzeti hatóságtól, leszámítva azt az érdeket, hogy „mesterséges” módon kikényszerítse egy keresettel megtámadható jogi aktus meghozatalát.

63 Az előbbiekből következik, hogy a megtámadott rendelet nem „von maga után” végrehajtási intézkedéseket.

64 E végkövetkeztést nem kérdőjelezheti meg a Bizottság azon érve sem, miszerint paradox lenne a visszatérítések szintjétől tenni függővé valamely kereset elfogadhatóságát, és úgy tekinteni, hogy a visszatérítések összegének nullában való rögzítése esetén a rendelet nem von maga után végrehajtási intézkedéseket, míg azok nullánál magasabb szinten való rögzítése esetén a megtámadható jogi aktus a nemzeti szintű végrehajtási aktus.

65 Azt a kérdést ugyanis, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus maga után von-e végrehajtási intézkedéseket, az ügy valamennyi körülményére tekintettel kell megvizsgálni. Emlékeztetni kell arra, hogy annak értékelése érdekében, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus maga után von-e végrehajtási intézkedéseket, a jogorvoslati jogára hivatkozó személy helyzetét kell figyelembe venni (lásd a fenti 41. pontot). Így tehát lehetséges, hogy ugyanazt a rendeletet egyes gazdasági szereplők megtámadhatják a Törvényszék előtt, hiszen őket közvetlenül érinti, és nem von maga után velük szemben végrehajtási intézkedéseket, míg más gazdasági szereplőkkel szemben végrehajtási intézkedéseket von maga után. Annál is inkább, mivel nincs kizárva, hogy valamely, a visszatérítések összegét nullában rögzítő rendelet nem von maga után végrehajtási intézkedéseket, míg valamely „hasonló”, de a visszatérítéseket pozitív összegben rögzítő rendelet maga után von ilyeneket.

66 Így nem szükséges vizsgálni a felperes azon érveinek megalapozottságát, amelyek szerint, még ha kért is volna export-visszatérítést előzetesen rögzítő kiviteli igazolást, akkor sem támadhatta volna meg a nemzeti bíróság előtt az export-visszatérítések összegét nullában rögzítő, nemzeti szinten hozott jogi aktust.

67 Még kevésbé szükséges vizsgálni a felperes azon érveit, amelyek szerint őt a megtámadott rendelet személyében érinti.

68 Az előbbiek egészéből az következik, hogy a kereset elfogadható, hiszen a megtámadott rendelet olyan rendeleti jellegű jogi aktus, amely a felperest közvetlenül érinti, és amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket.

## II – *Az ügy érdeméről*

### A – *A lényeges eljárási szabályok megsértésére és az eljárással való visszaélésre alapított, első jogalapról*

69 Az első jogalap két részből áll. Az első rész a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 55., 13. o.) meghatározott eljárás szabályainak be nem tartásán alapul, a második pedig az alkalmazott eljárás és a szóban forgó szövegben szereplő felhatalmazások közötti ellentmondáson.

#### 1. A 182/2011 rendeletben meghatározott eljárás szabályainak be nem tartására alapított, első részről

70 A felperes, akit a beavatkozó is támogat, úgy véli, hogy azzal, hogy a megtámadott rendelet tervezetét csak az irányítóbizottság ülésén ismertette, a Bizottság nem tartotta tiszteletben a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt szabályokat. Szerinte a Bizottság nem bocsátotta az irányítóbizottság tagjainak rendelkezésére az összes olyan információt, amely „elegendő időt és megfelelő lehetőséget” biztosított volna számukra „a végrehajtási jogi aktus tervezetének vizsgálatára és a véleménynyilvánításra”, a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében.

71 A Bizottság vitatja a felperes és a beavatkozó érvelését.

72 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a felperes kezdettől fogva jelezte, hogy az első jogalap teljes egészében az eljárással való visszaélésen alapul.

73 Ugyanakkor az első jogalap első részével a felperes lényegében a lényeges eljárási szabályok megsértésére hivatkozik, mivel a Bizottság szerinte nem tartotta be az irányítóbizottsággal való konzultáció során a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárást. A tárgyaláson a felperes megerősítette, hogy az első jogalap első része valójában a lényeges eljárási szabályok megsértésén alapul, ami a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítésre került.

a) Az eljárási rendelkezések állítólagos megsértéséről

74 Az 1234/2007 rendelet 195. cikke szerint a Bizottság munkáját az irányítóbizottság segíti. A 182/2011 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerint a bizottság a tagállamok képviselőiből áll, és elnöke a Bizottság egyik képviselője.

75 A 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének szövege a következő:

„Az elnök a bizottság elé terjeszti a Bizottság által elfogadandó végrehajtási jogi aktus tervezetét.

Az elnök a bizottság ülését – a kellően indokolt esetek kivételével – legkorábban a végrehajtási jogi aktus tervezetének és a napirendtervezetnek a bizottság elé terjesztésétől számított 14. napra hívja össze. A bizottság az elnök által az ügy sürgősségének megfelelően megállapított határidőn belül véleményt nyilvánít a végrehajtási jogi aktus tervezetéről. A határidőket arányosan kell megállapítani, elegendő időt és megfelelő lehetőséget biztosítva a bizottsági tagoknak a végrehajtási jogi aktus tervezetének vizsgálatára és a véleménynyilvánításra.”

76 Amint azt a Bizottság kifejtette, az irányítóbizottsággal való konzultáció mint eljárás a következő módon zajlott: július 16-án, vagyis két nappal az irányítóbizottság ülése előtt, a Bizottság levélben megküldte az irányítóbizottság tagjainak az „EU Market situation for poultry” (a baromfihús uniós piaci helyzete) című dokumentumot (a továbbiakban: az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentum).

77 Az irányítóbizottság 2013. július 18-i ülésének délelőttje folyamán a Bizottság ismertette a baromfihús piacának helyzetét. Ezen ülés délután – 13 óra után – tovább folytatódó részében, a Bizottság ismertette az irányítóbizottság előtt a megtámadott rendelet tervezetét. Egy szabványos rendeletről volt szó, amelyben egyedül a számokat igazították ki. Közelebbről, az export-visszatérítéseket rögzítő egyik korábbi rendelet fénymásolatáról volt szó, amelyen a visszatérítési összegekre vonatkozó részeket ceruzával áthúzták.

78 A megtámadott rendelet tervezetét ezt követően szavazásra bocsátották. A mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgatóság főigazgatója ugyanaznap 15 óra 46 perckor elvégezte az önhitelesítéssel kapcsolatos alakiságokat, annak érdekében, hogy a megtámadott rendeletet másnap a Hivatalos Lapban közzé lehessen tenni, azért, hogy azonnal hatályba léphessen és alkalmazható legyen.

79 A Bizottság ezenfelül kifejtette, hogy az export-visszatérítések rögzítésére 1962 óta ezt a gyakorlatot alkalmazta.

80 Ezenfelül kiemelte, hogy az eljárást és a határidőket a tagállamok konkrét esetben még soha nem vitatták.

81 A Bizottság megerősíti, hogy az e gyakorlat mögött meghúzódó indokok azok voltak, hogy szerették volna elejét venni az információkiszivárgásnak, a piaci zavaroknak és az unió pénzügyi érdekeit veszélyeztető spekulációknak. Hangsúlyozza, hogy az intézkedési terv 13 óra utáni kiosztását az indokolja, hogy a 376/2008 rendelet 16. cikke alapján ugyanarra a napra 13 óra után már nem lehet

engedély iránti kérelmet benyújtani. A Bizottság úgy véli, hogy ezek a módszerek alapvető fontosságúak, továbbá, hogy ha a piaci szereplők előre tudnák, hogy a visszatérítések összege esetlegesen csökkenni fog, akkor a visszatérítések előzetes rögzítésével óriási összegeket nyerhetnének, puszta spekuláció révén, méghozzá az Unió költségvetésének rovására, ami egyébként komoly piaci zavarokat eredményezhetne. A Bizottság ezenfelül arra hivatkozik, hogy a piaci szereplőket tájékoztatják az intézkedésekről még azok közzététele előtt, a különféle szakmai szervezetek útján, amelyek felveszik a kapcsolatot a nemzeti hatóságaikkal.

82 A felperes úgy véli, hogy a Bizottság által felvetett érvek nem alkalmasak annak igazolására, hogy a megtámadott rendelet tervezetét csak az ülésen ismertették, továbbá úgy véli, hogy nem vélelmezhető az, hogy fennállt volna a kiszivárgás veszélye.

83 Így tehát azt kell megvizsgálni, hogy az a mód, ahogyan a Bizottság a megtámadott rendelet elfogadása során eljárt, megfelel-e a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében előírt szabályoknak.

84 Elsőként célszerű azt a kérdést megvizsgálni, hogy a 182/2011 rendelet főszabály szerint lehetővé teszi-e azt, hogy egy rendelettervezetet először az irányítóbizottság ülésén ismertessenek.

85 A 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése második albekezdésének első mondata legalább tizennégy napos időtartamot ír elő a végrehajtási jogi aktus tervezetének előterjesztésének napja és az irányítóbizottság ülésének napja között, amelyet – „kellően indokolt esetek kivételével” – tiszteletben kell tartani.

86 Így tehát a rendelettervezeteknek az irányítóbizottság ülését legalább tizennégy nappal megelőző ismertetésére vonatkozó szabálytól el lehet térni, és a 182/2011 rendelet nem ír elő olyan minimális időtartamot, amelyet mindenképpen be kell tartani. A 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdése első mondatának elején szereplő „kellően indokolt esetek kivételével” fordulat miatt ezen első mondat nem képezi akadályát annak, hogy a rendelettervezeteket az ülésen ismertessék.

87 A 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata úgy rendelkezik, hogy az irányítóbizottság „az elnök által az ügy sürgősségének megfelelően megállapított határidőn belül” nyilvánít véleményt a végrehajtási jogi aktus tervezetéről. A felperes a tárgyaláson lényegében megerősítette, hogy e megfogalmazásból eredően mindig kell, hogy legyen valamennyi idő, az sohasem lehet egyenlő a nullával, és így a rendelettervezeteket nem lehet először az ülésen ismertetni.

88 E tekintetben a Bizottság a tárgyaláson helyesen hangsúlyozta, hogy még olyan esetben is, amikor az elfogadandó jogi aktus tervezetét az ülésen ismertetik, az irányítóbizottság tagjainak mindig van „egy kis ideje” a szöveg tanulmányozására. Ugyanis, még ha a rendelettervezetet az ülésen is ismertetik, a szavazásra nem a tervezet ismertetésével egyszerre kerül sor, hanem mindig egy bizonyos idő elteltével, ami legalább néhány percet vagy negyedórát jelent. Az ülésen való ismertetés tehát nem azt jelenti, hogy az irányítóbizottságnak egyáltalán nincs ideje véleménynyilvánításra.

89 A 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének harmadik mondata, amely szerint „a határidőket arányosan kell megállapítani, elegendő időt és megfelelő lehetőséget biztosítva a bizottsági tagoknak a végrehajtási jogi aktus tervezetének vizsgálatára és a véleménynyilvánításra”, egyáltalán nem képezi akadályát annak, hogy a rendelet tervezetét az ülésen ismertessék. Ugyanis, amikor a rendelettervezet bizottság előtti ismertetése és annak szavazásra bocsátása között eltelő néhány perces, vagy adott esetben néhány negyedórányi időtartam elegendő arra, hogy ezzel a bizottsági tagoknak megfelelő lehetőséget biztosítanak a végrehajtási jogi aktus tervezetének megvizsgálására és az azzal kapcsolatos véleménynyilvánításra, akkor e határidő a 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének harmadik mondata értelmében véve „arányos” lehet.

90 Azt a megfogalmazást, miszerint a bizottsági tagoknak „elegendő időt” kell biztosítani a tervezet megvizsgálására, annak fényében kell értelmezni, hogy a határidőnek – ugyanezen rendelkezés szerint – „arányosnak” kell lennie. Az „elegendő idő” fordulat nem feltétlenül azt jelenti, hogy a rendelettervezetet még az ülés időpontja előtt be kell terjeszteni az irányítóbizottsághoz. Ha a néhány perces vagy adott esetben negyedórás határidő a körülményekhez képest „arányos”, akkor ezen ismertetést olyannak kell tekinteni, mint amelyre a 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének harmadik mondata értelmében „elegendő idő” jutott.

91 Az előbbiekből az következik, hogy a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével főszabály szerint nem ellentétes, ha valamely rendelet tervezetét először az ülésen ismertetik.

92 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a megtámadott rendelet elfogadásakor elegendő indok állt-e fenn ahhoz, hogy ne tartsák tiszteletben azt a tizennégy napos határidőt, amelyet a „kellően indokolt esetek kivételével” mindig be kell tartani, illetve, hogy a tervezetnek az irányítóbizottsággal jelen esetben az ülés során való ismertetése megfelelő lehetőséget adott-e az irányítóbizottság tagjai számára a végrehajtási jogi aktus megvizsgálására és az azzal kapcsolatos véleménynyilvánításra.

93 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az irányítóbizottság tagjainak két nappal az irányítóbizottság ülése előtt küldte meg levélben az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentumot, nevezetesen a baromfihús uniós piaci helyzetének ismertetését. E dokumentum, amelyet a felperes a keresetlevélhez mellékletként csatolt, lehetővé tette a tagállamok számára, hogy tájékozódjanak a piaci helyzetről és kialakítsák az azzal kapcsolatos saját véleményüket. Tekintettel e dokumentum tartalmára, az annak megküldése és az ülés időpontja között eltelt idő elegendő volt ahhoz, hogy az irányítóbizottság tagjai hasznos módon tájékozódhassanak az abban foglalt információkról, véleményt alkossanak a piaci helyzetről és megfogalmazzák az ezzel kapcsolatban az irányítóbizottság ülésén a Bizottsághoz intézendő esetleges kérdéseiket. Hangsúlyozni kell, hogy a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése nem ír elő különös határidőt az ilyen dokumentumok megküldésére. A 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének első mondatában szereplő tizennégy napos időtartam ugyanis csak a végrehajtási jogi aktus tervezetének és a napirendtervezetnek az előterjesztésére vonatkozik.

94 Ezenfelül kiemelendő, hogy a keresetlevél 9. mellékletéből az következik, hogy a 2013. július 18-i irányítóbizottsági ülésre vonatkozó meghívó és az arra vonatkozó napirend 2013. július 3-án kelt. A felperes nem állítja, hogy a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése második albekezdésének első mondatában előírt, a napirendtervezet előterjesztésének napja és az irányítóbizottság ülésének napja közötti tizennégy napos időtartamot a jelen ügyben ne tartották volna be.

95 Az irányítóbizottság tagjai az irányítóbizottság napirendjének kézhezvételétől kezdve tudták, hogy az ülésnap délelőttje során fogják ismertetni a baromfihús- és tojáságazat piaci helyzetét, majd 13 óra után az irányítóbizottságot fel fogják kérni a baromfihús-ágazatbeli export-visszatérítések rögzítéséről szóló rendelettervezettel kapcsolatos véleménynyilvánításra. E körülmény alapján elegendő idő állt az irányítóbizottság tagjainak rendelkezésére ahhoz, hogy – amennyiben ez szándékukban állt –, felvegyék a kapcsolatot az érintett piaci szereplőkkel vagy szakmai szervezetekkel, abból a célból, hogy megkérdezzék a véleményüket a piaci helyzetről és az export-visszatérítések általuk megfelelőnek vélt összegéről, illetve ahhoz, hogy a nyilvánosan hozzáférhető források segítségével tájékozódjanak a piaci helyzetről.

96 Továbbá, a Bizottságnak a piaci helyzetre vonatkozó prezentációja, amelyre a 2013. július 18-i irányítóbizottság ülés délelőttje folyamán került sor, lehetőséget adott a tagállamoknak arra, hogy eszmecserét folytassanak, és további felvilágosításokat kérjenek a Bizottságtól a piaci helyzetre vonatkozóan.

97 Végül pedig a Bizottság a megtámadott rendelet tervezetét az ülés délutánja folyamán ismertette. Ami e tervezetet illeti, emlékeztetni kell arra, hogy egy szabványos rendeletről volt szó, amelyben csupán a számokat cserélték (lásd a fenti 77. pontot). A keresetlevél 10. mellékletéből az derül ki, hogy a megtámadott rendelet tervezete, az irányítóbizottság elé terjesztett formában, a korábbi rendelet fénymásolata volt, amelyre a javasolt új visszatérítési összegeket kézzel írták be. Ezenfelül e dokumentumból kiderül, hogy a visszatérítési összegek naprakésszé tételén felül csak olyan – pusztán formai –változtatásokat eszközöltek, mint például a rendelet keltezésének és számának módosítása.

98 Tehát az egyetlen olyan információ, amelyet azokon az információkon felül, amelyekről az irányítóbizottság tagjainak már tudomása volt, csak a 2013. július 18-i ülés délutánján közöltek, a visszatérítéseknek a Bizottság által javasolt pontos összege volt. Így tehát nem volt feltétlenül szükség arra, hogy az irányítóbizottság elnöke által adott határidő elegendő legyen a rendelet szövegének tanulmányozására, csupán arra kellett elegendőnek lennie, hogy tudomást szerezzenek arról a tényről, hogy a Bizottság által javasolt összeg nulla, és hogy e javaslatról véleményt alkothassanak.

99 Figyelemmel arra a körülményre, hogy az irányítóbizottság tagjainak kellő idő állt a rendelkezésére, még az ülés napját megelőzően, hogy véleményt formáljanak a piaci helyzetről, és figyelemmel arra, hogy a piaci helyzetet egyébként az ülés délelőttjén ismertették, a bizottsági tagoknak rögtön alkalmuk nyílt arra, hogy véleményt mondjanak a Bizottságnak a visszatérítések összegének nullában való rögzítésére vonatkozó javaslatáról.

100 Egyébként a tagállamokat semmi sem akadályozta abban, hogy további magyarázatokat kérjenek a Bizottságtól, és felkérjék, hogy részletesebben is indokolja meg az export-visszatérítések összegének nullában való rögzítésére vonatkozó javaslatát. A tagállamoknak szintén lehetőségük volt szót kérni annak érdekében, hogy kifejtsék az irányítóbizottság többi tagja számára, hogy miért gondolják úgy, hogy e nullában való rögzítés a piaci helyzetre való figyelemmel nem indokolt. A felperes nem állítja, hogy az irányítóbizottság valamely tagja hozzá akart volna szólni a vitához, és ebben az akadályozta, hogy nem volt rá elég ideje. A Bizottság a maga részéről hangsúlyozza, hogy ő nem korlátozta a tagállamok hozzászólási idejét, és mint mindig, minden feltett kérdésre választ adott.

101 Ezenfelül kiemelendő – amint azt a Bizottság is kifejtette, anélkül, hogy a kérdést illetően a felperes ellentmondással élt volna –, hogy az irányítóbizottság egyetlen tagja sem vetett fel kifogást sem a megtámadott rendelet tervezetének kizárólag az ülés során való ismertetését illetően, sem a megtámadott rendelet tervezetének ismertetése és annak szavazásra bocsátása között rendelkezésre álló időtartamot illetően.

102 A tárgyaláson a felperes megerősítette, hogy mivel a tagállamok két nappal az irányítóbizottsági ülés előtt megkapták a piaci helyzetre vonatkozó információkat, ezért – figyelemmel a piaci folyamatokra – vélelmezhették, hogy a Bizottság azt fogja javasolni, hogy az export-visszatérítések összegét tartsák azonos szinten a korábbi rendeletben rögzítettekkel. A felperes szerint az összeg nullában való rögzítésének az irányítóbizottság ülésén való közlése mindent megváltoztatott.

103 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy ha az irányítóbizottság valamelyik tagja, a piaci helyzetnek két nappal az ülés napját megelőzően közölt ismertetésére figyelemmel úgy véli, hogy a piaci folyamatok nem indokolják az export-visszatérítések összegének módosítását, és csak az irányítóbizottság ülésének délutánján értesül arról, hogy a Bizottság ennek ellenére azt javasolja, hogy a visszatérítések összegét nullában rögzítsék, a 182/2011 rendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében lehetősége van módosításokat – többek között a korábbi rendelet által rögzített visszatérítési összegek változatlanul hagyását – javasolni.

104 Bár a felperes azt állítja, hogy a tagállamoknak nem volt idejük arra, hogy egyeztessenek, nem állítja, hogy valamely tagállam tiltakozott volna a megtámadott rendelet tervezetének szavazásra bocsátása ellen. Hangsúlyozni kell, hogy a tagállamok, és nem a felperes feladata annak eldöntése, hogy több időre van-e szükségük az egymás közötti egyeztetéshez. Egyébként minden tagállamnak lehetősége volt

szót kérni, és kifejteni a többi tagállam képviselője számára, hogy milyen okok miatt tartja indokolatlannak az export-visszatérítések nullában való rögzítését, arra buzdítva ezzel a többi tagállamot, hogy a megtámadott rendelet tervezete ellen szavazzon.

105 A felperes úgy véli, hogy az a tény, hogy az önhitelesítést a mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgatóság főigazgatója még ugyanaznap 15 óra 46 perckor elvégezhette, jól mutatja azt, hogy az export-visszatérítésekkel kapcsolatos vita komolytalan volt.

106 E tekintetben azt kell megállapítani, hogy a felperes nem kötelezheti az irányítóbizottság tagjait arra, hogy meghatározott időt szenteljenek a vitára.

107 A Bizottság feladata bemutatni a piaci helyzetet és az irányítóbizottság tagjai számára alkalmat adni kérdések feltételére és véleményük kifejtésére a végrehajtási rendelet tervezetével kapcsolatban. Amennyiben a tagállamok közül csupán néhány kíván kérdést feltenni vagy észrevételt tenni, a vita igen gyorsan is lefolyhat. Ez nem jelenti azt, hogy az irányítóbizottság tagjainak nem volt megfelelő lehetősége a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett véleménynyilvánításra. Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy az irányítóbizottság ülésének délelőttje folyamán ismertették és megvitatták a piaci helyzetet, és kizárólag a Bizottság által javasolt visszatérítések pontos összege volt az a vitapont, amelyet a délután folyamán megvitattak.

108 Az előzőekben kifejtettekből az következik, hogy a jelen ügyben a megtámadott rendelet tervezetének ismertetése és annak szavazásra bocsátása között rendelkezésre álló időtartam elegendő volt ahhoz, hogy megfelelő lehetőséget biztosítson az irányítóbizottsági tagoknak az említett tervezet megvizsgálására és a véleménynyilvánításra.

109 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy a 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének második mondata szerint az irányítóbizottság véleménynyilvánítására a határidőt a bizottság elnöke állapítja meg, az ügy sürgősségének megfelelően.

110 A tárgyaláson a felperes lényegében arra hivatkozott, hogy ellentétben az 1987. január 14-i Németország kontra Bizottság ítélet (278/84, EBHT, EU:C:1987:2) alapját képező ügy tényállásával, amely ügyre érveinek alátámasztásaként a Bizottság hivatkozott, a jelen ügyben nem állt fenn a piac olyan jelentős megzavarásának veszélye, amely indokolttá tette volna, hogy a megtámadott rendelet tervezetét csak az ülésen ismertessék.

111 E tekintetben azt kell megállapítani, hogy kétségtelen, hogy a Bizottság nem hivatkozott a sürgősség fennállására abban az értelemben, hogy a piaci helyzet olyan lett volna, ami szükségessé tette volna a visszatérítések összegének sürgős módosítását. E helyzet egyébként az 1234/2007 rendelet 164. cikkének (2) bekezdése alapján azt is lehetővé tette volna a Bizottság számára, hogy a visszatérítések összegét a két menetrend szerinti rögzítés időpontja közötti intervallum során módosítsa, akár az irányítóbizottság közreműködése nélkül is.

112 A megtámadott rendelet segítségével a Bizottság csupán az export-visszatérítések összegének menetrend szerinti rögzítését végezte el, az a tény pedig, hogy e vitapontot 2013. július 3-án vette fel a 2013. július 18-i ülés napirendjére, azt tanúsítja, hogy nem vélte úgy, hogy a visszatérítések összegének kiigazítása különösen sürgős lenne.

113 Ugyanakkor, amint azt a Bizottság is hangsúlyozza, nincs semmiféle ellentmondás az export-visszatérítések rögzítésének rendszeres jellege és azon tény között, hogy az említett rögzítés napjának elérkeztekor már különösen sürgős beavatkozásra van szükség.

114 A 182/2011 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdése második mondatának megszövegezéséből az következik, hogy az irányítóbizottság elnökének, vagyis a Bizottság képviselőjének feladata dönteni a sürgősség kérdésében. A Törvényszék vizsgálata mindössze annak

vizsgálatára korlátozódik, hogy nem történt-e nyilvánvaló értékelési hiba vagy hatáskörrel való visszaélés (lásd ebben az értelemben: Németország kontra Bizottság ítélet, fenti 110. pont, EU:C:1987:2, 13. pont).

115 Azt kell megállapítani, hogy a Bizottság által követett eljárás olyan jellegű-e, amely alkalmas mindenféle esetleges kiszivárgás kockázatának kizárására. Ugyanis a rendelettervezet számadatokat tartalmazó változatának az irányítóbizottsági szavazás napján 13 óra után történő közlése és a megtámadott rendelet elfogadása lehetővé teszi azon kockázat kizárását, hogy valamely piaci szereplő, azt követően, hogy megtudja, hogy a Bizottság a visszatérítések összegének csökkentését fogja javasolni, olyan, az export-visszatérítést előzetes rögzítését tartalmazó kiviteli igazolás iránti kérelmeket nyújtson be, amelyek tekintetében a korábbi visszatérítési összegeket kellene alkalmazni. Amint azt a Bizottság kifejtette, jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy elkerülje azt, hogy efféle spekulációk révén sérüljenek az Unió pénzügyi érdekei. A Bizottság által követett eljárás biztosítja, hogy a visszatérítések új összegét rögzítő rendelet az irányítóbizottság ülését követő napon hatályba léphessen, és hogy a javasolt pontos összeget csak olyan időpontban közöljék, amikor ugyanazon a napon már nem nyújtható be szabályszerű visszatérítés iránti kérelem.

116 Ezenfelül megjegyzendő, hogy a Bizottság az általa követett szokásos gyakorlatra vonatkozó írásbeli kérdésre adott válaszában kifejtette, hogy szolgálatai az export-visszatérítések összegével kapcsolatos javaslatukat a felettesük részére általában két nappal az irányítóbizottság ülése előtt szokták megküldeni, a felettes a határozatot pedig általában az irányítóbizottság ülését megelőző napon hozza meg. Ebből az következik, hogy a Bizottság nem küldhette meg a megtámadott rendeletnek a javasolt összegeket tartalmazó tervezetét a megtámadott rendelet tervezetének megküldésével együtt, hiszen akkor még maga sem döntött azokról az összegekről, amelyeket javasolni szándékozott. A Bizottságnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy így járjon el, hiszen még az export-visszatérítések rendszeres rögzítése esetén is az irányítóbizottsági ülés napjáig hozzáférhető, lehető legfrissebb adatokat szokta venni figyelembe. Az irányítóbizottság elé terjesztett dokumentumból az derül ki, hogy a Bizottság igen friss adatokat vett figyelembe. Ennek megfelelően e dokumentum tartalmaz egy táblázatot a 2013. július 8. és 14. közötti hétre vonatkozó kiviteli igazolásokról, ami azt tanúsítja, hogy az adatokat néhány nappal az irányítóbizottság ülése előtt frissítették.

117 A Bizottság azon döntése, hogy az export-visszatérítések összegére vonatkozó javaslatát csak az irányítóbizottság ülése előtti napon rögzíti, nem kifogásolható. A felperes egyébként nem hivatkozott arra, hogy a Bizottságnak a javaslatára vonatkozó saját határozatát korábban kellett volna meghoznia.

118 Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott rendelet tervezetének a javasolt összegek nélküli megküldésének nem lett volna semmi értelme. Ugyanis, lévén, hogy a megtámadott rendelet egy szabványos rendeletnek felel meg, amelyben mindössze a számadatokat frissítették, a tagállamok már ismerték annak szövegét, kivéve a visszatérítési összegekre vonatkozó részét.

119 Az irányítóbizottság véleménynyilvánítására szolgáló időtartam tehát arányos volt, és a Bizottság sürgősségre vonatkozó értékelése nem minősül sem nyilvánvaló értékelési hibában szenvedőnek, sem hatáskörrel való visszaélésnek.

120 Az előbbiek egészéből az következik, hogy a Bizottság nem sértette meg a 182/2011 rendelet 3. cikkének (3) bekezdését.

*[omissis]*

B – *Az eljárási hibára és a hatáskör hiányára alapított, második jogalapról [omissis]*

201 Ami azt az érvet illeti, miszerint a Bizottság eljárási szabályzata nem rendelkezik kifejezetten arról, hogy a 2004-ben adott felhatalmazás 2013-ban is érvényes-e, ezért mivel a felhatalmazók és a felhatalmazottak személye időközben változott, az alábbiakat kell megállapítani.

202 A felhatalmazást vagy az átruházott felhatalmazást nem valamely természetes személy kapja, hanem valamely hivatalt betöltő személy, nevezetesen a Bizottságnak az adott szakterületen illetékes tagja vagy az adott főigazgatóság főigazgatója. Így az ilyen felhatalmazás az e feladatkört ellátó személyében bekövetkező változást követően is érvényes.

203 Szemben azzal, amit a felperes vélhetően állítani szándékozik, nem szükséges, hogy a Bizottság eljárási szabályzata kifejezetten előírja, hogy egy konkrét átruházott felhatalmazás a felhatalmazó vagy a felhatalmazott személyében bekövetkező változás esetén is érvényben marad. Ugyanis a felhatalmazás vagy átruházott felhatalmazás adására vonatkozó lehetőség a biztosok testületének vagy a Bizottság adott tagjának olyan döntések meghozatala alóli tehermentesítését szolgálja, amelyek nem igénylik a szóban forgó testület vagy biztos beavatkozását. A felhatalmazást vagy átruházott felhatalmazást adó határozatok célja, hogy megossza a Bizottságon belül a feladatköröket, tehát nem egy adott természetes személy iránti bizalom jelének bizonyítékai. Ezzel ellentétes külön döntés hiányában egyik hatáskör sem *ad personam* (személyhez kötött) jellegű. A jelen ügyben a felhatalmazó, illetve átruházott felhatalmazást adó határozatok a Bizottságnak a mezőgazdasággal és vidékfejlesztéssel foglalkozó tagját, illetve a mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgatóság főigazgatóját jelölték meg, és nem név szerint megjelölt személyeket.

*[omissis]*

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

**1) A keresetet elutasítja.**

**2) A Tilly-Sabco viseli a saját költségeit, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket is.**

**3) Az Európai Bizottság viseli a saját költségeit, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket is.**

**4) A Doux SA viseli a saját költségeit.**

**5) A Francia Köztársaság viseli az ideiglenes intézkedés iránti eljárásba való beavatkozással kapcsolatban felmerült saját költségeit.**

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. január 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások